

Hogyan egyeztessük össze a hitet az értelemmel?

Annak ellenére, hogy sokak számára hit és értelem egymás ellentétei, az értelem elvezet a hithez, míg a hit elvezethet az értelemhez.

Értelmünkkel felfogjuk az Örökkévaló csodás teremtményeit és tudatosíthatjuk határtalan hatalmát. Az értelem hozzásegíthet az emberi tudás korlátainak felismeréséhez. Bölcsseink szerint "a legnagyobb tudás, ha tudjuk: az Örökkévaló nem megismerhető." Ez a belátás, a bizalom és az alázat elvezet az igaz hit küszöbéhez, hiszen a hit az az eszköz, amely elérhetővé teszi számunkra a tudásunkon túl rejtőző igazságot. Vagyis az értelem az, ami elvezethet a hithez.

A hit pedig elvezet az értelemhez, hiszen az Örökkévalóba vetett hit arra készítet, hogy értelmünket, az Örökkévaló által adományozott ésszt és logikát hitünk részévé tegyük. Az Örökkévaló kifejezetten elvárja tőlünk, hogy megismerjük Őt – hogy értelmünkkel és értelmünk véges logikájával ismerjük meg, hogy egész életünkön át keressük és ennek során tágítsuk értelmünk határait, megismerve ezáltal korlátait, de egyúttal kihasználva erejét is.

Hit és értelem: mindkettő erőteljes mozgató erő. Felismerjük, hogy a hit nem pusztán a tudatlanok támasza, hanem olyan tartományba kalauzol el, amely a legragyogóbb elmék számára is megközelíthetetlen. Való igaz, hogy kétféle hit létezik: a gyermek kiforratlan vak hite, amely még irányításra szorul, és az olyan ember hite, aki szívével és értelmével már nagy utat járt be s végül elért ahhoz a küszöbhez, melyet csak a hit segítségével lehet átlépni.

*

Hit és értelem

Írta: Wagner Tamás

2011. november 13. vasárnap, 22:30 - Módosítás: 2011. december 01. csütörtök, 15:28

Történt egyszer, hogy két fiatalember télnek idején egy orosz városkába érkezett. Kérdésükre, hogy merre találják a mikvét, elmondták nekik, hogy egy roppant meredek domb alján épült. Azt is megtudták, hogy a mikvéhez vezető utat a ráfagyott jég veszélyessé teszi és ezért ilyenkor senki nem használja, csupán egyetlen férfi, aki naponta felkeresi.

A két fiatalember hitte is, nem is, ezért úgy döntöttek, másnap követik a férfit. Meglepetéssel látták, hogy a férfi öreg és gyenge, és úgy gondolták, aligha lesz képes végigmenni az úton. Legnagyobb ámulatukra azonban az öreg biztos léptekkel haladt lefelé a meredek ösvényen, míg ők botladozva követték. Tisztelettel tekintettek rá amikor belépett a mikvébe.

Később tisztelettudóan megkérdezték az öreget, hogyan tudott ilyen biztosan végigmenni az úton. – Ha az ember kapcsolódik a fentihez – válaszolta az öreg -, aligha esik el az alattiban.

FORRÁS: www.zsido.com

-